

جبار آذین، نویسنده و منتقد سینما:

صندلی سینمایی نباید سیاسی باشد

متولیان و مسئولان سینما که شامل روسا و مدیران کنونی هم می‌شود، این است که به‌رغم شعارهای شان، متأسفانه باید بگویم که اشتباهی هستند! یعنی صاحب تخصص سینمایی نیستند. موقعی می‌توانند صاحب سینما باشند که از بدنه آمده باشند نه اینکه فقط و فقط به خاطر مناسبات سیاسی به این صندلی رسیده باشند.

جبار آذین در پایان گفت: برخی از سینماگران امید داشتند که در دولت آقای پزشکیان توجه به هنر و هنرمند و فرهنگ مهم تلقی شود اما با انتصاب‌های غیر کارشناسی مسئولان سینما و ابقای بعضی از ناکارمدهای سابق در سازمان سینمایی تمام این امیدها نقش بر آب شده است. متأسفانه مسیری که امروز در سینما طی می‌شود مانند دوره‌های قبل، بیراهه است و جز آسیب و تخریب سینما و نابسامان‌تر شدن اوضاع آن و سینماگران ثمری ندارد. البته این نگاه من است و امیدوارم در عمل حال سینما و سینماگران بهتر شود.

ما نتیجه این دخالت‌های سیاسی را دیده‌ایم و به طبع این موارد همیشه موانع بزرگی بر سر راه، توجه و اداره و تعالی هنر و هنرمندان بوده است. صندلی سیاسی با صندلی سینمایی فرق دارد و کاش یک روز این تمایز بین این دو مشخص شود

دولتی، راه تفریط را پیموده و از حال و احوال سینما و سینماگر غافل شده‌اند.

این منتقد با بیان این مطلب که بعد از دوره کرونا، مدیران معاونت سینمایی تلاش کردند که پای مخاطب به سینما باز شود و برای تحقق این هدف بیش از پیش پای کمدی به پرده‌ها باز شد گفت: عمدتاً تولید برخی فیلم‌های عامه پسند و تولیدات مورد پسند آن‌ها توسط سینماگران مورد توجه آن‌ها، در دستور کار قرار گرفت و تنوع موضوعی و ژانری به هیچ وجه در سینما وجود نداشت تا جایی که اکثر سینماگران بیکار و خانه‌نشین شده بودند. آذین با اشاره به دستاوردهای دوره پیشین نیز خاطر نشان کرد: با این حال یکی از دستاوردهای مهم دوران آن‌ها، وحدت و یکپارچه شدن جشنواره فیلم فجر بود که متأسفانه در دولت جدید و مسئولان تازه سینما، این جشنواره باز هم مانند چند سال قبل به دو تکه و «جشن‌پاره» تبدیل شده است. وی تأکید کرد: شاخصه بیشتر

جبار آذین نویسنده و منتقد سینما با اشاره به وضعیت سینمای ایران گفت: بیش از سه دهه است که سینمای ایران متأثر از سیاست و در چارچوب سینمای دولتی اداره و مدیریت می‌شود؛ موضوعی که سال‌های سال است که در جهان منسوخ شده است. این یک آسیب بسیار جدی است و از همین رو اغلب مدیران و مسئولان آن بیش از آن که به جامعه فرهنگ و هنر و سینما تعلق داشته و در این حوزه‌ها دارای دانش و تخصص باشند، دارای گرایش‌ها و تمایلات سیاسی هستند.

این منتقد سینمایی اضافه کرد: ما نتیجه این دخالت‌های سیاسی را دیده‌ایم و به طبع این موارد همیشه موانع بزرگی بر سر راه، توجه و اداره و تعالی هنر و هنرمندان بوده است. صندلی سیاسی با صندلی سینمایی فرق دارد و کاش یک روز این تمایز بین این دو مشخص شود.

آذین افزود: گاه در طی این مسیر، مسئولان سینما به دلایل نگرش و تعلقات